

ผลการจัดกิจกรรมการเขียนพยัญชนะไทยโดยใช้รูปภาพประกอบ
กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3
THE RESULT OF THAI ALPHABET WRITING ACTIVITY THROUGH
CREATIVE ART PICTURE ACTIVITIES OF
KINDERGARTEN 3 STUDENTS

¹ทรงพล จันทร์แดง, ²นนทชนนปภพ ปาลินทร, ³เจริญวิษณุ สมพงษ์ธรรม
⁴วิวัฒน์ เพชรศรี และ ⁵ปาริชาติ สุภิमारส

¹Songpon Chandaeng, ²Nontachanonpaphop Palintorn,
³Charoenwit Sompongtham, ⁴Wiwat Petsri, ⁵Parichart Supimaros

มหาวิทยาลัยราชธานี, ประเทศไทย
Ratchathani University, Thailand.

¹Songponchandaeng@gmail.com

Received September 10, 2021; Revised November 2, 2021; Accepted December 1, 2021

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบการเขียนพยัญชนะไทยของ
เด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3 ระหว่างก่อนและหลังการใช้รูปภาพประกอบกิจกรรมศิลปะ
สร้างสรรค์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ เด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนนุกดาลัย
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร จำนวน 30 คน ได้มาโดยวิธีสุ่ม
อย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ จำนวน
20 แผน โดยแผนมีคุณภาพ ด้านความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านความถูกต้องอยู่ใน
ระดับมาก ด้านความสอดคล้อง อยู่ในระดับมาก และด้านความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด
แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนพยัญชนะไทย จำนวน 30 ข้อ มีค่าดัชนีความ
สอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.67-1.00 มีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.65-0.73 ค่าอำนาจจำแนก
รายข้อระหว่าง 0.20-0.60 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.82 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

¹ นักศึกษา สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชธานี

² อาจารย์ ดร., บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชธานี

³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชธานี

⁴ อาจารย์, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชธานี

⁵ อาจารย์, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชธานี

ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที กรณีกลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียวและไม่เป็นอิสระต่อกัน ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1) ผลการจัดกิจกรรมการเขียนพยัญชนะไทยโดยใช้รูปภาพประกอบกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3 ก่อนการจัดประสบการณ์ในภาพรวม เด็กปฐมวัยมีความสามารถในการเขียนพยัญชนะไทยไม่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 ของคะแนนเต็ม คิดเป็นร้อยละ 83.33 อยู่ในระดับต่ำ ทดสอบแล้วต่ำกว่าเกณฑ์ กรณีหลังการจัดประสบการณ์เด็กปฐมวัยมีความสามารถในการเขียนพยัญชนะไทยผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 ของคะแนนเต็มคิดเป็นร้อยละ 100 อยู่ในระดับสูง ทดสอบแล้วสูงกว่าเกณฑ์ และ 2) ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนพยัญชนะไทยของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3 พบว่า เด็กปฐมวัยมีความสามารถในการเขียนพยัญชนะไทยหลังการจัดประสบการณ์สูงกว่าก่อนการจัดประสบการณ์

คำสำคัญ : การเขียนพยัญชนะไทย/รูปภาพประกอบกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์/เด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3/

Abstract

The objectives of this research were to study and to compare Thai alphabet writing of kindergarten 3 students in pre and post Creative Art Picture Activities. The sample of this research included 30 students in kindergarten 3, Mukdalai School under the jurisdiction of Mukdahan Primary Educational Service Area Office. The target group was drawn by using Simple Random Sampling. The research tools included a 20 lesson plans. The quality of lesson plans by aspect included: the suitability at the highest level; accuracy at the high level; the congruency at the high level; and the feasibility at the highest level. The ability test on Thai alphabet writing for kindergarten 3 students was a 30 items with the congruency index between 0.67-1.00, difficulty values between 0.65-0.73, discriminating values by item 0.20-0.60, and reliability 0.82. The statistics used for data analysis included percentage, mean, standard deviation, t-test for One Sample and t-test for Dependent Sample. The findings of this research were as follows. 1) The result of Thai alphabet writing activity through Creative Art Picture Activities of Kindergarten 3 students revealed that before using the activities, the overall ability on writing Thai alphabets of Kindergarten 3 students that did not pass the criterion of 60 percent of total score was 83.33 percent of the students which was considered at a low level and lower than the criterion. After using the activities, it showed that 100 percent of the students were above the standard of 60 percent of total score that was considered at a high level. 2) The result of comparison of Thai alphabet writing ability of kindergarten 3

students found that the ability in writing Thai alphabets after using the activities was higher than before using the activities.

Key words: Thai Alphabet Writing, Creative Art Picture Activities, Kindergarten 3 Students.

บทนำ

เด็กเป็นทรัพยากรที่สำคัญ ซึ่งเป็นวัยพื้นฐานแห่งชีวิตและมีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ ตั้งแต่แรกเกิดจนถึง 6 ปี วัยนี้จะเกิดการเรียนรู้มากที่สุด จึงควรได้รับการอบรมเลี้ยงดูที่ดีและถูกต้อง จึงต้องมีกระบวนการส่งเสริมการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อธรรมชาติและพัฒนาการแต่ละคนอย่างเต็มศักยภาพ เพื่อให้เด็กมีโอกาสดำเนินชีวิตตามลำดับขั้นของการพัฒนาการ เพื่อเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิตและอยู่ในสังคมอย่างมีความสุขโดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาด้านสติปัญญาจะพัฒนาสูงสุด การพัฒนาทางด้านภาษาเป็นปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่งที่เด็กได้รับการส่งเสริมเพราะภาษาเป็นรากฐานที่สำคัญของการพัฒนาสติปัญญา ความคิดต่างๆ ถ่ายทอดมาจากภาษา การที่เด็กจะใช้ภาษาในการสื่อความหมาย จะทำให้ผู้ที่อยู่ใกล้ชิดรับรู้ ความรู้สึกและความต้องการของเด็ก ความสามารถด้านการเขียนเป็นหนึ่งใน 4 ทักษะที่มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อการดำเนินชีวิต เพราะการเขียนเป็นการถ่ายทอดความเข้าใจ ความคิด ความรู้สึก และผ่านการสื่อสารด้วยระบบเครื่องหมาย ได้แก่ ตัวอักษรทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษหรือภาษาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย (นภานันท์ ธรรมบวร, 2559, หน้า 116)

เด็กควรได้เรียนรู้การฟัง การพูด การอ่านและการเขียนอย่างบูรณาการ การเขียนเป็นเครื่องมือการสื่อความหมายการถ่ายทอดความคิด ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นต่อการเรียนในทุกวิชา โดยเฉพาะวิชาภาษาไทย ซึ่งเป็นสิ่งที่ต้องฝึกฝนให้เกิดความชำนาญจึงสามารถนำไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพต้องอาศัยการเขียนเป็นสื่อในการแสวงหาและการถ่ายทอดความรู้ เด็กที่ไม่มีความสามารถทางการเขียนจะไม่ประสบความสำเร็จด้านการเรียนที่ดีได้ ดังนั้น การเขียนจึงเป็นสิ่งที่สำคัญสำหรับเด็กอายุ 3-6 ปี เพราะต้องใช้ความคิด ประสบการณ์และมีเป้าหมายเด็กปฐมวัยต้องเริ่มด้วยการเขียนอิสระ หรือผ่านการทำกิจกรรมต่างๆ เพราะจะเป็นการฝึกกล้ามเนื้อมือมัดเล็ก การฝึกสร้างความสัมพันธ์ระหว่างมือและตาและความพร้อมด้านต่างๆ เช่น การรับรู้ ทางตา การใช้ภาษาและการจำ เพื่อช่วยให้เด็กรับรู้และรู้ จักสิ่งต่างๆ รู้จักการสังเกต แยกแยะสิ่งที่มองเห็น โดยผ่านกิจกรรมที่เด็กได้ลงมือปฏิบัติ โดยการใช้ประสาทสัมผัสทั้งห้า และความคิดจินตนาการนั้นก็มีหลายรูปแบบและหลายวิธี เช่น การเล่นสีนํ้า การปั้น การวาดภาพระบายสี การพิมพ์ภาพ ซึ่งทั้งหมดเป็นกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ (นฤมล เญียบแหลม, 2555)

สำหรับการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้รูปภาพประกอบกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนพยัญชนะไทยของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3 เนื่องจากกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้เด็กได้มีอิสระในการทดลอง ค้นคว้าและสามารถถ่ายทอดสื่อสารสิ่งที่ทดลองกับผู้อื่น

นอกจากนี้ ยังได้มีโอกาสพัฒนากล้ามเนื้อใหญ่ กล้ามเนื้อเล็กและการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา เสริมสร้างความเข้าใจเรื่องเกี่ยวกับสี รูปทรง ซึ่งเป็นพื้นฐานในการเตรียมความพร้อมในการเขียน อ่าน และได้พัฒนาการทางสังคม ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 ที่กำหนดให้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ ประกอบด้วย 6 กิจกรรม ดังต่อไปนี้ 1) กิจกรรมการวาดภาพระบายสี 2) กิจกรรมการเล่นกับสีน้ำ 3) กิจกรรมการพิมพ์ภาพ 4) กิจกรรมการปั้น การขยำ 5) การพับ ฉีก ตัด-ปะ และ 6) กิจกรรมการประดิษฐ์ เป็นต้น การใช้รูปภาพประกอบกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์จึงเป็นกิจกรรมหนึ่งที่สูงเสริมให้เด็กมีความสามารถด้านการเขียนซึ่งเด็กจะมีการรับรู้และเข้าใจได้ง่ายขึ้น โดยเฉพาะในเด็กปฐมวัยที่ยังไม่สามารถสื่อสารทางตัวพยัญชนะได้ดี เด็กจะใช้การสังเกตภาพผ่านกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ได้ลงมือปฏิบัติจริง เด็กได้สัมผัสกับสื่อวัสดุต่างๆ และใช้จินตนาการความคิดสร้างสรรค์ ถ่ายทอดออกมาเป็นตัวพยัญชนะไทยได้อย่างเหมาะสม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2556)

เด็กปฐมวัยระดับอนุบาลชั้นปีที่ 3 หรือเด็กที่มีอายุ 5-6 ปี ซึ่งได้รับการฝึกฝนเตรียมความพร้อมของกล้ามเนื้อมัดเล็กและด้านอื่นๆ เพื่อเป็นพื้นฐานของการเขียน แต่การเขียนก็ยังเป็นสิ่งที่ยากสำหรับเด็กปฐมวัย ซึ่งปัญหาที่พบที่ทำให้การเขียนของเด็กไม่ดีตามที่มุ่งหวัง เช่น การเขียนตัวพยัญชนะกลับหัวการเกิดความสับสนลักษณะของตัวพยัญชนะบางตัว จากข้อมูลเชิงปริมาณของนักเรียนที่พบว่านักเรียนเขียนตัวพยัญชนะไทยไม่ถูกต้องหรือมีความสับสนในลักษณะของพยัญชนะบางตัวคิดเป็นร้อยละ 70 ของนักเรียนในระดับอนุบาล 3 จึงควรจัดกิจกรรมที่สูงเสริมความพร้อมในการเขียนของเด็ก ซึ่งการที่เด็กได้ทำกิจกรรมโดยการได้ลงมือสัมผัสกับอุปกรณ์ ลองผิด ลองถูก ได้คิด ตัดสินใจและได้การฝึกฝนการทำงานประสานสัมพันธ์ระหว่างกล้ามเนื้อมือกับตา เพื่อพัฒนาไปสู่การใช้มือในการเขียน ซึ่งเด็กในวัยนี้ยังไม่สามารถถ่ายทอดออกมาเป็นตัวอักษรได้ จึงต้องมีการใช้รูปภาพเพื่อเป็นสื่อในการสื่อสาร (นิตยา วิทยาภรณ์, 2557) ด้วยเหตุนี้ทำให้ผู้วิจัยตระหนักถึงความสำคัญและสนใจที่จะศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเขียนพยัญชนะไทยของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3 โดยใช้รูปภาพประกอบกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องและสนใจได้นำผลการวิจัยครั้งนี้ ไปใช้เป็นแนวทางในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัยต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการเขียนพยานุชนะไทยของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3 โดยใช้รูปภาพประกอบกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์
2. เพื่อเปรียบเทียบการเขียนพยานุชนะไทยของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3 ระหว่างก่อนและหลังการจัดประสบการณ์โดยใช้รูปภาพประกอบกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้ใช้การวิจัยเชิงปริมาณ ทำการศึกษาและเปรียบเทียบการเขียนพยานุชนะไทยของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3 ระหว่างก่อนและหลังการจัดประสบการณ์โดยใช้รูปภาพประกอบกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ รายละเอียดตามลำดับดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือ เด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนมุกดาเลีย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี ภาคเรียนที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2563 จำนวน 1 ห้อง คือ ห้องอนุบาล 3/2 จำนวน 30 คน ได้มาโดยวิธีสุ่มอย่างง่าย ทำการทดสอบก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปภาพประกอบกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนพยานุชนะไทยของเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 3 กับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3/2 จำนวน 30 คน

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ผลการจัดกิจกรรมการเขียนพยานุชนะไทยโดยใช้รูปภาพประกอบกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3 ซึ่งแบบทดสอบมีลักษณะเป็นแบบทดสอบที่เป็นคำถามปลายเปิด เป็นรูปภาพ เป็นพยานุชนะและเป็นสัญลักษณ์ตามแบบ จำนวน 3 ด้าน ด้านละ 10 ข้อ ทั้งหมด 30 ข้อ รวม 100 คะแนน ประกอบด้วย 1) ด้านการเขียนพยานุชนะตามแบบ 2) ด้านสามารถบอกความหมายของพยานุชนะ 3) ด้านความคิดเชิงขยายความ

3. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

3.1 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปภาพประกอบกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนพยานุชนะไทยของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3 จำนวน 20 แผน โดยแผนมีคุณภาพ ด้านความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.72 ด้านความถูกต้องอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.15 ด้านความสอดคล้อง อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.43 และด้านความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.56

3.2 แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนพยัญชนะไทย จำนวน 30 ข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.67-1.00 มีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.65-0.73 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อระหว่าง 0.20-0.60 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.82

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์และเสนอค่าสถิติการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบค่าที กรณีกลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียวและไม่เป็นอิสระต่อกัน

ผลการวิจัย

ผลการจัดกิจกรรมการเขียนพยัญชนะไทยโดยใช้รูปภาพประกอบกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3 สรุปผลวิจัย ดังนี้

1. ผลการจัดกิจกรรมการเขียนพยัญชนะไทยโดยใช้รูปภาพประกอบกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3 ตามตารางที่ 1 ดังนี้

ตาราง 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแปลความหมายความสามารถในการเขียนพยัญชนะไทยโดยรวมและรายด้าน คือ ด้านการเขียนพยัญชนะตามแบบ ด้านสามารถบอกความหมายของพยัญชนะ และด้านความคิดเชิงขยายความ

n = 30

ความสามารถในการเขียน พยัญชนะไทย	ก่อนการจัดกิจกรรม			หลังการจัดกิจกรรม		
	$\bar{X}$	S.D.	แปล ความหมาย	$\bar{X}$	S.D.	แปล ความหมาย
ด้านการเขียนพยัญชนะตามแบบ	8.11	2.87	ต่ำ	27.67	3.48	สูง
ด้านสามารถบอกความหมาย ของพยัญชนะ	8.54	2.92	ต่ำ	28.77	3.94	สูง
ด้านความคิดเชิงขยายความ	9.26	2.97	ต่ำ	28.80	3.92	สูง
รวม	8.64	2.92	ต่ำ	28.41	3.78	สูง

กรณีก่อนการจัดกิจกรรมโดยใช้รูปภาพประกอบกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนพยัญชนะไทยของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3 ในภาพรวมเด็กปฐมวัยมีความสามารถในการเขียนพยัญชนะไทย อยู่ในระดับต่ำ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า เด็กปฐมวัยมีความสามารถในการเขียนพยัญชนะไทย ต่ำทุกด้านคือ ด้านการเขียนพยัญชนะตามแบบ ด้านสามารถบอกความหมายของพยัญชนะ และด้านความคิดเชิงขยายความ

กรณีหลังการจัดกิจกรรมโดยใช้รูปภาพประกอบกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนพยัญชนะไทยของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3 ในภาพรวม เด็กปฐมวัยมีความสามารถในการเขียนพยัญชนะไทย อยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า เด็กปฐมวัยมีความสามารถในการเขียนพยัญชนะไทยอยู่ในระดับสูงทุกด้านคือ ด้านการเขียนพยัญชนะตามแบบ ด้านสามารถบอกความหมายของพยัญชนะ และด้านความคิดเชิงขยายความ

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนพยัญชนะไทยของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3 พบว่า เด็กปฐมวัยมีความสามารถในการเขียนพยัญชนะไทยหลังการจัดประสบการณ์สูงกว่าก่อนการจัดประสบการณ์

อภิปรายผล

จากการวิจัย ผลการจัดกิจกรรมการเขียนพยัญชนะไทยโดยใช้รูปภาพประกอบกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3 มีประเด็นที่ควรนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ความสามารถในการเขียนพยัญชนะไทยของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3 ผลการศึกษาพบว่า กรณีก่อนการจัดกิจกรรมโดยใช้รูปภาพประกอบกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนพยัญชนะไทยของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3 พบว่า เด็กปฐมวัยมีความสามารถในการเขียนพยัญชนะไทยที่ไม่ผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 83.33 อยู่ในระดับต่ำ ทดสอบแล้วต่ำกว่าเกณฑ์ กรณีหลังการจัดประสบการณ์ เด็กปฐมวัยมีความสามารถในการเขียนพยัญชนะไทยในภาพรวม ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 ของคะแนนเต็มคิดเป็นร้อยละ 100 อยู่ในระดับสูง ทดสอบแล้วสูงกว่าเกณฑ์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ กรณีก่อนการจัดประสบการณ์ เด็กปฐมวัยบางส่วนเคยได้รับประสบการณ์หรือผ่านการเรียนรู้มาก่อนด้วยตนเองอาจเป็นเพราะสภาพแวดล้อมทางสังคม หรือการอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัวจึงทำให้มีเด็กปฐมวัยเพียง 5 คน ที่ผ่านเกณฑ์การประเมินกรณีก่อนการจัดประสบการณ์โดยใช้รูปภาพประกอบกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาความสามารถในการการเขียนพยัญชนะไทย และเด็กปฐมวัยส่วนมากอาจยังไม่มีประสบการณ์ในการเขียนพยัญชนะไทย โดย การแสวงหาจินตนาการด้านการรับรู้ ประสบสัมผัสระหว่างมือกับตาจึงมีน้อย กรณีหลังการจัดประสบการณ์ เด็กปฐมวัยมีความสามารถในการเขียนพยัญชนะไทยอยู่ในระดับสูง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปภาพประกอบกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ช่วยกระตุ้นพัฒนาการด้านความสามารถในการเขียนพยัญชนะไทยของเด็กปฐมวัยได้ดี โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ด้านการเขียนพยัญชนะตามแบบ ด้านสามารถบอกความหมายของพยัญชนะและด้านความคิดเชิงขยายความ ที่ช่วยให้เด็กปฐมวัยมีจินตนาการ ด้านการรับรู้และการปฏิสัมพันธ์ระหว่างมือ สมอง และตาได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับแนวคิดของ ดิวอี้

(Dewey. 1962) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้เกิดขึ้นได้จากการกระทำ (Learning by doing) และสอดคล้องกับเพียเจท์ (Piaget) ที่กล่าวว่า เด็กจะเข้าใจสิ่งต่างๆ และความสัมพันธ์ของตนเองกับวัตถุด้วยการลงมือกระทำกับวัตถุโดยตรงเป็นสำคัญและกิจกรรมการใช้รูปภาพประกอบกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ก็เป็นกิจกรรมที่ได้ลงมือปฏิบัติ รู้จักการสังเกต รู้จักการเปรียบเทียบความเหมือนความต่าง กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เป็นกิจกรรมหนึ่งรวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาของกล้ามเนื้อเล็ก และสอดคล้องกับ ญัฐยาน์ เชาวน์เฉลิมกุล (2554, บทคัดย่อ) ศึกษาความสามารถเขียนพยัญชนะไทยของนักเรียนชั้นอนุบาล 3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเล็กน้อยจากการสอนที่ใช้ประสาทสัมผัสหลายด้านร่วมกับการใช้สีเป็นรหัส โดยผลการวิจัยพบว่า หลังจากการสอนโดยใช้ประสาทสัมผัสหลายด้านร่วมกับการใช้สีเป็นรหัสทำให้มีความสามารถเขียนพยัญชนะไทยได้สูงขึ้น

2. เปรียบเทียบความสามารถในการการเขียนพยัญชนะไทยของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปภาพประกอบกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ก่อนและหลังเรียน พบว่า เด็กปฐมวัยหลังจากได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้รูปภาพประกอบกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาความสามารถในการการเขียนพยัญชนะไทยของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3 ด้านการเขียนพยัญชนะตามแบบ ด้านสามารถบอกความหมายของพยัญชนะ และด้านความคิดเชิงขยายความ สูงกว่าก่อนการจัดประสบการณ์ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่ากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปภาพประกอบกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาความสามารถในการการเขียนพยัญชนะไทยของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสามารถเสริมประสบการณ์เรียนรู้และช่วยกระตุ้นพัฒนาการด้านความสามารถในการเขียนพยัญชนะไทยของเด็กปฐมวัยได้ดี สอดคล้องกับแนวคิดของฟิลลิปส์ (Phillips, 1986, A) ศึกษาความเข้าใจของผู้สอนระดับปฐมวัยในด้านกระบวนการความงามทางศิลปะและศิลปศึกษา ผลการวิจัยพบว่า มีความเห็นเหมือนกันในทรรศนะเกี่ยวกับการเรียนศิลปะ โดยวิธีดำเนินการทดลองโดยลงมือกระทำโดยตรงกับสื่อที่หลากหลายและเน้นการสร้างสรรค์ผลงานกับสิ่งแวดล้อม และการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์อย่างอิสระ และมีความคิดเห็นแตกต่างกันในทรรศนะเกี่ยวกับศิลปศึกษา ในโรงเรียนประถมที่การสอนศิลปะเป็นจุดเล็กๆ และถูกมองว่าเป็นวิชาหนึ่งในโรงเรียนเท่านั้น แต่ในมหาวิทยาลัยศิลปะจะมีการสอนที่เข้มงวดเกี่ยวกับความรู้ มโนทัศน์ คำศัพท์ สื่อศิลปะโดยตรงที่ใช้ในการศึกษา นอกจากนี้ ยังพบครูผู้สอนต้องการเรียนเกี่ยวกับวิธีสอนศิลปะมากกว่าความรู้ มโนทัศน์ คำศัพท์ สื่อทางศิลปะ และหลักสูตรที่ใช้ในการสอนศิลปะยังเป็นที่ต้องการของครูผู้สอนเช่นเดิม และสอดคล้องกับ สมศรี เมฆไพบูลย์วัฒนา (2551) ศึกษาความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์การร้อยดอกไม้ ผลการวิจัย พบว่า ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กของเด็กปฐมวัยที่ได้รับ

การจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์การร้อยดอกไม้สูงกว่าเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

องค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษา

ข้อค้นพบที่ได้จากการวิจัยเรื่อง ผลการจัดกิจกรรมการเขียนพยัญชนะไทยโดยใช้รูปภาพประกอบกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3 พบว่า กิจกรรมการเขียนพยัญชนะไทยโดยใช้รูปภาพประกอบกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3 สามารถพัฒนาความสามารถในการเขียนพยัญชนะไทยของเด็กปฐมวัยในระดับสูง เด็กปฐมวัยหลังจากที่ได้รับการจัดประสบการณ์มีความสามารถในการเขียนพยัญชนะไทยผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 ทุกคน และทุกด้าน ทั้ง 3 ด้าน ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ได้แก่ 1) ด้านการเขียนพยัญชนะตามแบบ 2) ด้านสามารถบอกความหมายของพยัญชนะ และ 3) ด้านความคิดเชิงขยายความ โดยผู้วิจัยขอเสนอรายละเอียด ดังนี้

1. การเขียนพยัญชนะตามแบบ หมายถึง ความสามารถของเด็กในการเขียนพยัญชนะไทยได้ถูกต้องเหมือนแบบที่กำหนดให้โดยเริ่มจากการที่เด็กต้องมีความตั้งใจ มีช่วงความสนใจนานพอสมควรใช้สายตาสังเกตอย่างละเอียดถี่ถ้วน รอบคอบ เด็กต้องสามารถแยกให้ได้ว่าพยัญชนะตัวไหนหัวเข้าหัวออกและสามารถเขียนได้อย่างถูกต้อง

2. สามารถบอกความหมายของพยัญชนะ หมายถึง การที่เด็กเขียนตัวพยัญชนะแล้วสามารถอ่านออกเสียงพยัญชนะได้ถูกต้องตามความหมายของตัวพยัญชนะนั้น

3. ความคิดเชิงขยายความ หมายถึง การที่นักเรียนขยายขอบเขตความคิดออกไปจากการรับรู้พยัญชนะ และนำมาอธิบาย ถ่ายทอดความคิดเชิงขยายความจากตัวพยัญชนะโดยใช้รูปภาพความคิดที่หลากหลาย คิดได้กว้างไกล หลายแง่หลายมุม เพื่อค้นหาคำตอบที่ดีที่สุด

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2556).คู่มือการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับเด็กวัยอนุบาลตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย เล่ม 1. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช

ณัฐยานี เชาวน์เฉลิมกุล. (2554). การศึกษาความสามารถเขียนพยัญชนะไทยของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3-ประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเล็กน้อยจากการสอนที่ใช้ประสาทสัมผัสหลายด้านร่วมกับการใช้รหัส. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- นภาเนตร ธรรมบวร.(2559).การพัฒนากระบวนการคิดในเด็กปฐมวัย. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นฤมล เนียบแหลม.(2555). การศึกษาพัฒนาการด้านการเขียนของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัด ประสบการณ์การเรียนรู้แบบธรรมชาติ. บัณฑิตวิทยาลัย :มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ.
- นิตยา วิทยาภรณ์. (2557). ความพร้อมในการอ่าน เขียนของเด็กปฐมวัย. วารสารการศึกษา ปฐมวัย. 8 (3): 14-18.
- สมศรี เมฆไพบูลย์วัฒนา.(2551).ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัยที่ ได้รับกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ร้อยดอกไม้. บัณฑิตวิทยาลัย :มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ.
- Dewey, J. (1962). *School of Tomorrow*. New York: Dutton.
- Piaget, J. (1952). *The Original of Intelligence in Children*. New York: International University Press.